

Сборник съдебна практика

Дело C-335/17

Нели Вълчева
срещу
Георгиос Бабанаракис

(Преюдициално запитване, отправено от Върховния касационен съд)

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Приложно поле — Понятието „право на лични отношения“ — Член 1, параграф 2, буква а) и член 2, точки 7 и 10 — Право на лични отношения с дядото и бабата“

Резюме — Решение на Съда (първи състав) от 31 май 2018 г.

Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Регламент № 2201/2003 — Приложно поле — Понятието „право на лични отношения“ — Право на лични отношения на дядото и бабата с техните внуци — Включване

(член 1, параграф 2, буква а) и член 2, точки 7 и 10 от Регламент № 2201/2003 на Съвета)

Понятието „право на лични отношения“, посочено в член 1, параграф 2, буква а) и член 2, точки 7 и 10 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че включва правото на лични отношения на дядото и бабата с техните внуци.

Това понятие трябва да се тълкува самостоятелно, като се вземат предвид неговият текст, структурата и целите на Регламент № 2201/2003, по-специално в светлината на подготвителните работи по него, както и на други актове от правото на Съюза и от международното право.

Съгласно съображение 5 от посочения регламент той обхваща „всички“ решения относно родителската отговорност. Сред тях, и в съответствие със съображение 2 от същия регламент, правото на лични отношения се счита за приоритет.

От работния документ на Комисията относно взаимното признаване на съдебни решения в областта на родителската отговорност (СОМ(2001) 166 окончателен) от 27 март 2001 г. обаче е видно, че законодателят на Съюза си е задал въпроса кои лица могат да упражняват родителска отговорност или да се ползват от право на лични отношения. В крайна сметка законодателят на ЕС е избрал варианта, при който никоя разпоредба не трябва да ограничава броя на лицата, които могат да упражняват родителска отговорност или да се ползват от право на лични отношения.

Както отбелязва генералният адвокат в точка 65 от своето заключение, като се имат предвид свързаните с Регламент № 2201/2003 подготвителни работи, следва да се приеме, че законодателят на Съюза е искал да разшири приложното поле на Регламент (ЕО) № 1347/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност за децата на двамата съпрузи (ОВ L 160, 2000 г., стр. 19) — който е бил ограничен до споровете между родителите — и че е имал предвид всички решения, свързани с родителската отговорност и оттам с правото на лични отношения, независимо от качеството на лицата, които могат да го упражняват, и без да се изключват дядото и бабата.

Следва също да се подчертае, че ако правото на лични отношения не се отнася до всички тези лица, има вероятност свързаните с това право въпроси да бъдат решавани не само от съда, определен в съответствие с Регламент № 2201/2003, но и от други съдилища, които се считат за компетентни на основание на международното частно право. Има опасност от приемане на противоречиви и дори несъвместими решения, тъй като правото на лични отношения, предоставено на близък на детето, може да накърни правото, дадено на носителя на родителската отговорност.

Ето защо, за да се избегне приемането на конфликтни мерки и с оглед на най-добрия интерес на детето, е важно същият съд, по принцип този по обичайното местопребиваване на детето, да се произнесе относно правото на лични отношения.

(вж. т. 19, 29—32 и 35—37 и диспозитива)